

Voor iedereen die ons een warm hart toedraagt

Wat een enerverend jaar hebben we achter de rug. Met als dieptepunt het sluiten van het huis vanwege de RIVM maatregelen. Onze missie om psychosociale hulp te bieden aan mensen met kanker en hun naasten, kwam ernstig in gedrang. Er zijn voor onze gasten was tijdelijk alleen maar mogelijk via de telefoon. We moesten net als vele anderen onze weg zien te vinden in de wereld van digitale hulpmiddelen, hetgeen rond de zomer enigszins op gang kwam. Toen we in de loop van het jaar weer gasten mochten ontvangen, mocht dat alleen na aanmelding. Spontaan binnenlopen zonder afspraak is ons grootste goed als inloophuis, maar omdat onze gasten tot een kwetsbare groep behoren, hebben we als bestuur getracht de maatregelen zo strikt mogelijk te volgen. Het huis leent zich moeilijk voor het handhaven van de 1,5m, maar intussen zijn we er, net zoals vele anderen, bedreven in geworden om elkaar te ontwijken en zijn mondkapjes een kledingstuk geworden wat we dagelijks dragen.

Gedurende het jaar werd wel duidelijk dat de nood hoog begon te worden bij onze gasten en dat persoonlijke ontmoetingen, en dan vooral met lotgenoten, zeer gewenst waren. We hebben dit voortdurend bij het wijzigen van de maatregelen in ons achterhoofd gehouden en zoveel mogelijk van onze activiteiten proberen aan te bieden. Soms op andere tijdstippen en een enkele keer op een andere locatie.

Een ander bijzonder moeilijk punt waren de financiële vooruitzichten. 2020 zou voor ons een jaar moeten worden waarbij we meer inkomsten wilden genereren vanuit de noodzaak om onze reserves te vergroten waardoor we een financiële tegenslag konden weerstaan. Maar dat plan viel eind maart in duigen. We hebben direct op de rem getrapt om alle uitgaven te beperken tot alleen maar de hoogst noodzakelijke, omdat we voorzagen dat de inkomsten drastisch zouden verminderen t.o.v. een jaar eerder.

Onze grootste zorg was dat we de deuren die we tijdelijk zouden moeten sluiten vanwege de RIVM maatregelen, voorgoed dicht zouden blijven omdat er geen geld meer zou zijn.

Mede door schenkingen van particulieren, de collecte in Amersfoort en een bijdrage uit het noodfonds van KWF was het mogelijk om de deuren van het THHA weer te openen en gasten te ontvangen.

Was het rustig in het huis m.b.t. ontvangen van gasten, een groot deel van onze vrijwilligers is nog drukker geweest dan andere jaren. Normaal worden er activiteiten georganiseerd die al wat vaker zijn gedaan, maar in 2020 moest voor iedere activiteit bedacht worden wat wel/niet door corona gedaan kon worden. Welke aanpassingen noodzakelijk waren, en of dan de activiteit de toegevoegde waarde nog wel behield. Soms hebben we ook moeten concluderen dat een noodzakelijk verandering van de activiteit vanwege de RIVM maatregelen, niet goed uitpakte. En dan moest de activiteit weer opnieuw tegen het licht gehouden worden. Er zijn ook lotgenotengroepen die we door corona anders zijn vormgegeven, waar we niet terug gaan naar de situatie van voor 2020, omdat de verandering als meerwaarde wordt ervaren. En we hebben zelfs nieuwe activiteiten ontwikkeld, zoals samen wandelen.

Het bestuur heeft in maart afscheid genomen van de voorzitter van het bestuur Martin van Hoogevest, en is verder gegaan met z'n vier leden, Marcel Adriani, Maurits Mares, Virginie Donker en ondergetekende.

2020 Was een jaar met vele veranderingen, wat ik als kersverse voorzitter van het bestuur voor een deel als het managen van een crisis heb ervaren. Maar ik heb ook gezien dat er veerkracht zit in de organisatie en dat mede door de betrokken vrijwilligers het THHA er weer bovenop komt. Iets waar ik heilig in geloof en waar ik samen met de andere bestuursleden me voor zal blijven inzetten.

Voorzitter bestuur,
Gonda Peters-Meijers